

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1788/2003,

annettu 29 päivänä syyskuuta 2003,

maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 856/84 ⁽²⁾ perustettiin 2 päivästä huhtikuuta 1984 alkaen mainitun alan lisämaksujärjestelmä. Järjestelmän soveltamista on pidennetty useaan otteeseen ennen kaikkea maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3950/92 ⁽³⁾, ja viimeksi sitä jatkettiin 31 päivään maaliskuuta 2008 saakka maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 muuttamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1256/1999 ⁽⁴⁾.
- (2) Jotta saatua kokemusta voitaisiin hyödyntää ja järjestelmää yksinkertaistaa ja selkeyttää, asetus (ETY) N:o 3950/92 olisi kumottava ja pidennetyn järjestelmän hallinnointisäännöt järjesteltävä uudelleen ja niitä olisi selkeytettävä.
- (3) Järjestelmän päätarkoituksena on vähentää maidon ja maitotuotteiden kysynnän ja tarjonnan välistä epätasapainoa ja siitä johtuvaa rakenteellista ylijäämää ja siten tasapainottaa markkinoita. Tästä syystä olisi säädettävä järjestelmän pidentämisestä seitsemällä peräkkäisellä kahdentoista kuukauden pituisella jaksolla 1 päivästä huhtikuuta 2008 alkaen. Nämä jaksot lisätään asetuksessa (EY) N:o 3950/92 säädettyihin jaksoihin.
- (4) Vuonna 1984 käyttöön otettu menetelmä, jonka mukaan suoraan kulutukseen kerätyistä tai myydyistä tietyn takuukynnyksen ylittävistä maitomääristä peritään maksu, olisi säilytettävä. Tämä takuukynnys vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle maitorasvan viitepitoisuutta koskevana taattuna kokonaisuutena.
- (5) Maksu olisi vahvistettava varoittavalle tasolle, ja jäsenvaltioiden olisi suoritettava se heti, kun kansallinen viitemäärä ylittyy. Tämän jälkeen kyseessä olevan jäsenvaltion olisi jaettava maksuvelvoite sellaisten tuottajien kesken, joiden vuoksi ylitys on tapahtunut. Nämä tuottajat ovat maksuvelvollisia jäsenvaltiolle osuutensa maksusta, joka johtuu yksinomaan siitä, että he ovat ylittäneet käytettävissä olevan määränsä.
- (6) Jäsenvaltioiden olisi suoritettava Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastolle niiden kansallisen viitemäärän ylittävää osuutta vastaava maksu vähennettynä kiinteällä 1 prosentin suuruisella määrällä, jotta otetaan huomioon konkurssitapaukset tai tiettyjen tuottajien lopullinen kyvyttömyys suorittaa osuutensa maksusta.
- (7) Jäsenvaltioilla olisi oltava tietty määräaika, jotta ne voivat jakaa maksettavan maksun tuottajien kesken ja suorittaa sen EMOTR:n tukiosastolle. Jos jäsenvaltiot eivät kykene noudattamaan tätä määräaika, on huolehdittava siitä, että EMOTR:n tukiosastolla on käytettävänä maksettavia määriä, siten, että nämä määrät vähennetään jäsenvaltioille kuukausittain suoritettavista maksuista. Tällöin on poikettava talousarvion kurinalaisuudesta 26 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2040/2000 ⁽⁵⁾ 14 artiklassa tarkoitettua menettelyä.
- (8) Asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tehdään ero toimitusten ja suoramyynnin välillä. Saadun kokemuksen mukaan hallinnointia olisi yksinkertaistettava rajoittamalla toimitukset koskemaan vain täysmaitoa eikä mitään muita maitoituotteita. Näin ollen suoramyyniin olisi vastedes sisällytettävä maidon kaupan pitäminen ja siirtäminen suoraan kuluttajille sekä muiden maitotuotteiden kaupan pitäminen ja siirtäminen kokonaisuudessaan.
- (9) Tilakohtaisten toimitusten viitemäärien yhteydessä olisi ilmoitettava edustava rasvapitoisuus, joka määritellään nykyisten ja muutettavissa olevien arvojen mukaisesti myöhemmin vahvistettavia sääntöjä noudattaen. Olisi vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan, että tilakohtaisten edustavien rasvapitoisuuksien painotetun keskiarvon ja rasvapitoisuuden kansallisen viitearvon ero säilyy mahdollisimman pienenä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽²⁾ EYVL L 90, 1.4.1984, s. 10.⁽³⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2018/2002 (EYVL L 313, 16.11.2002, s. 3).⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 73.⁽⁵⁾ EYVL L 244, 29.9.2000, s. 27.

- (10) Olisi säädettävä yksinkertaistetusta jakomenettelystä tilakohtaisten viitemäärien jakamiseksi toimitusten ja suoramyyntien välillä sekä siitä, että komissiolle ilmoitetaan tämän jaon tekemiseen ja maksun laskemiseen tarvittavat tiedot. Tällainen jako olisi tehtävä niiden viitemäärien perusteella, jotka tuottajilla on käytettäväänään 1 päivänä huhtikuuta 2003 alkavan kahdentoista kuukauden jakson aikana. Jäsenvaltioiden tuottajille jakamien määrien summa ei saisi ylittää kansallisia viitemääriä. Kansalliset viitemäärät vahvistetaan yhdeksitoista jaksoksi 1 päivästä huhtikuuta 2004 alkaen ja niissä otetaan huomioon aikaisempaan järjestelmään sisältyvät tekijät.
- (11) On syytä määrittää tapa, jolla maidon rasvapitoisuus otetaan huomioon toimitettujen määrien lopullista tiliystä tehtäessä. Olisi painotettava, että toimitetun maidon rasvapitoisuuden tarkistaminen alaspäin tai maidon erottaminen eri ainesosiin ei missään tapauksessa saa johtaa siihen, että maksua ei suoriteta sen maitomäärän osalta, joka ylittää jäsenvaltion taatun kokonaismäärän. Näiden määrien vähäisyyden vuoksi ei rasvapitoisuutta ole tarpeen ottaa huomioon, kun kyseessä on suoramyynti.
- (12) Järjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi olisi säädettävä, että tuottajien maksuosuuden perivät ostajat, jotka pystyvät parhaiten toteuttamaan tarvittavat toimet ja joille olisi tämän vuoksi tarjottava keinot varmistaa maksuosuuden periminen. Sitä vastoin jäsenvaltion maksusta liikaa peritty määrä olisi säädettävä käytettäväksi kansallisten rakenneohjelmien rahoittamiseen ja/tai tiettyyn luokkaan kuuluville tai poikkeustilanteessa oleville tuottajille myönnettäviin maksun palautuksiin. Jos jäsenvaltion ei kuitenkaan tarvitse suorittaa maksua, mahdollisesti perityt ennakot palautetaan.
- (13) Kokemus on osoittanut, että nykyisen järjestelmän täytäntöönpano edellyttää kansallista varantoa, josta voidaan puolueettomasti perusteella jakaa lisämääriä tuottajille tai toimintansa aloittaville uusille tuottajille ja jota kasvatetaan kaikilla määrillä, joita jostakin syystä ei jaeta tai ei enää jaeta tilakohtaisesti. Jotta jäsenvaltiot voisivat varautua puolueettomasti perusteella määriteltyihin erityistilanteisiin, niille olisi annettava lupa kasvattaa myös kansallista varantoaan, erityisesti vähentämällä kaikkia viitemääriä kautta linjan tai näiden määrien lopullisia siirtoja.
- (14) Järjestelmän hallinnoinnin riittävän joustavuuden varmistamiseksi olisi jäsenvaltioille myönnettävä lupa jakaa uudelleen käyttämättömät viitemäärät jakson lopussa joko jäsenvaltiokohtaisesti tai ostajien välillä.
- (15) Jos tuottajat eivät käytä koko viitemääräänsä, tämä saattaa estää maidontuotannon moitteettoman kehityksen. Tämän ongelman estämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, että jos tuotantoa ei harjoiteta tai viitemääriä käytetään erittäin vähän merkittävän ajanjakson aikana, käyttämättömät viitemäärät siirretään kansalliseen varantoon, josta ne jaetaan muille tuottajille. On kuitenkin tarpeen säätää tapauksista, joissa väliaikaisesti tuotannon harjoittamisesta estyneet tuottajat haluavat jatkaa tuotantoaan.
- (16) Osittaiset tilakohtaisten viitemäärien väliaikaiset siirrot jäsenvaltioissa, joissa ne sallitaan, ovat parantaneet järjestelmän toimintaa. Tämän järjestelmän täytäntöönpanon ei tulisi haitata rakenteellista kehitystä ja mukautusta, eikä siitä johtuvia hallinnollisia ongelmia tulisi aliarvioida eikä myöskään tulisi sallia, että toiminnasta luopuneet entiset tuottajat säilyttävät kiintiönsä pidempään kuin on välttämätöntä kiintiön siirtämiseksi aktiiviselle tuottajalle.
- (17) Järjestelmän perustamisen yhteydessä vuonna 1984 vahvistettiin periaate, jonka mukaan tilakohtainen viitemäärä siirretään maan ohella ostajalle, vuokralaiselle tai perilliselle silloin, kun tila myydään, vuokrataan tai kun se siirtyy perintönä. Tätä periaatetta ei ole syytä muuttaa. Olisi kuitenkin annettava kansalliset säännökset osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi kaikissa siirtotapauksissa, jos osapuolten välillä ei vallitse yhteisymmärrystä.
- (18) Maidontuotannon rakenneuudistuksen jatkamiseksi ja ympäristön tilan parantamiseksi olisi säädettävä eräistä poikkeuksista periaatteeseen, jonka mukaan viitemäärät ovat tilasidonnaisia, ja myönnettävä jäsenvaltioille lupa toteuttaa edelleen kansallisia tai alueellisia rakenneuudistusohjelmia. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava järjestää viitemäärien siirto muulla tavalla kuin tuottajien välisinä yksittäisinä toimina.
- (19) Jäsenvaltioille olisi sallittava kansallisen varannon kasvattaminen tarvittaessa osalla siirretyistä määristä viitemäärien erilaisten siirtotapojen mukaan ja puolueettomasti perusteella.
- (20) Lisämaksujärjestelmästä saadun kokemuksen perusteella viitemäärien siirto käyttämällä sellaisia oikeudellisia toimia, esimerkiksi vuokrausta, jotka eivät välttämättä johda kyseisten viitemäärien pysyvään myöntämiseen vastaanottajalle, voi olla tuotantorakenteiden paranta-

mista haittaava ylimääräinen kustannustekijä maidontuotannossa. Jotta viitemäärien merkitys maito- ja maitotuotteiden markkinoita säätelevänä tekijänä vahvistuisi, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää vuokrauksen tai vastaavien oikeudellisten toimien kautta kansalliseen varantoon uudelleen jakamista varten siirrettyjä viitemääriä puolueettomin perustein aktiivisille tuottajille, erityisesti niille, jotka ovat käyttäneet niitä aikaisemmin. Lisäksi jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus järjestää viitemäärien siirto muulla tavalla kuin tuottajien välisinä yksittäisinä toimina.

- (21) Tuotantovälineiden hinnannousun tai epätasa-arvoisen kohtelun välttämiseksi olisi korostettava, että kaikki kiintiöiden haltijoille oston tai siirron yhteydessä maksettavat julkiset rahoitustuet ovat kiellettyjä.
- (22) Tässä asetuksessa säädetyn maksun päätarkoituksena on säännöstellä ja tasapainottaa maitotuotemarkkinoita. Tämän vuoksi tästä maksusta saatava tuotto olisi käytettävä maitoalan kulujen rahoittamiseen.
- (23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi toteutettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ nojalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Kaupan pidettävistä lehmänmaidosta ja muista maitotuotteista peritään yhdentoista 1 päivänä huhtikuuta 2004 alkavan peräkkäisen kahdentoista kuukauden jakson, jäljempänä 'kahdentoista kuukauden jakso', aikana kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson aikana maksu, jäljempänä 'maksu', kun niiden määrät ylittävät liitteessä I vahvistetut kansalliset viitemäärät.

2. Nämä määrät jaetaan tuottajien kesken 6 artiklan säännösten mukaisesti tekemällä ero toimitusten ja suoramyynnin välillä sellaisina kuin ne määritellään 5 artiklassa. Kansallisen viitemäärän ylittäminen ja siitä seuraava maksu määritellään kansallisella tasolla kussakin jäsenvaltiossa 3 luvun mukaisesti eriteltynä toimitusten ja suoramyynnin osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Liitteessä I esitetyt kansalliset viitetasot vahvistetaan, jollei markkinoiden yleistilanteen vuoksi mahdollisesti tehtävästä tarkistuksesta ja tietyissä jäsenvaltioissa vallitsevista erityisolosuhteista muuta johdu.

2 artikla

Maksu

Maksuksi vahvistetaan 100 maitokiloa kohti 33,27 euroa kaudeksi 2004—2005, 30,91 euroa kaudeksi 2005—2006, 28,54 euroa kaudeksi 2006—2007 ja 27,83 euroa kaudelle 2007—2008 ja sitä seuraaville kausille.

3 artikla

Maksun suorittaminen

1. Jäsenvaltioiden on suoritettava yhteisölle maksu liitteessä I vahvistetun ja kansallisella tasolla erikseen toimitusten ja suoramyynnin osalta määritellyn kansallisen viitemäärän ylityksestä johtuva maksu. Ne suorittavat maksusta 99 prosenttia Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) ennen kyseessä olevaa kahdentoista kuukauden jaksoa seuraavaa 1 päivää lokakuuta.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua maksua ei ole suoritettu määräaikaan mennessä, komissio vähentää Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastokomiteaa kuultuaan suorittamatta jäänyttä maksua vastaavan summan kuukausittaisista ennakkomaksuista asianomaisen jäsenvaltion maksamien menojen perusteella yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽²⁾ 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Ennen kuin komissio tekee päätöksensä, se ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jonka on ilmoitettava kantansa viikon kuluessa. Asetuksen (EY) N:o 2040/2000 artiklan 14 säännöksiä ei sovelleta.

3. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 artikla

Tuottajien maksuosuus

Maksu jaetaan kokonaisuudessaan 10 ja 12 artiklan mukaisesti niiden tuottajien kesken, joiden vuoksi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten viitemäärien on kulloinkin ylitytty.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

Tuottajien on maksettava jäsenvaltioille maksuosuutensa, joka on laskettu 3 luvun mukaisesti, yksinomaan sen vuoksi, että he ovat ylittäneet käytettävissä olevat viitemäärensä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklan 3 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan soveltamista.

5 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'maidolla' yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;
- b) 'muilla maitotuotteilla' muita maitotuotteita kuin maitoa, erityisesti rasvatonta maitoa, kermaa, voita, jogurttia ja juustoa; nämä muunnetaan tarvittaessa maitoekvivalentiksi soveltamalla niihin 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettuja kertoimia;
- c) 'tuottajalla' yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä ja tukijärjestelmiä tiettyjen peltokasvien viljelijöille koskevista yhteisistä säännöistä 29 päivänä syyskuuta annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ⁽¹⁾ 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä viljelijää, jonka tila sijaitsee jonkin jäsenvaltion maantieteellisellä alueella ja joka tuottaa ja pitää kaupan maitoa tai joka valmistautuu harjoittamaan tällaista toimintaa hyvin pian;
- d) 'tilalla' asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan b alakohdassa määriteltyä tilaa;
- e) 'ostajalla' yritystä tai ryhmittymää, joka ostaa maitoa tuottajalta:
- kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttäkseen ja jalostaakseen maitoa tai maitotuotteita myös toimeksiantona,
 - myydäkseen sen yhdelle tai useammalle maitoa tai maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.
- Ostajana pidetään kuitenkin samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevien ostajien ryhmittymää, joka tekee jäsentensä lukuun maksun suorittamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia. Tämän alakohdan ensimmäistä virkettä sovellettaessa Kreikkaa pidetään yhtenä maantieteellisenä alueena, ja se voi pitää julkista toimielintä edellä tarkoitettuna ostajaryhmittymänä;
- f) 'toimituksella' kaikkia tuottajan suorittamia maidon, ei kuitenkaan muiden maitotuotteiden, toimituksia ostajalle riip-

pumatta siitä, hoitaako kuljetuksen tuottaja, ostaja, nämä tuotteet käsittelevä tai jalostava yritys taikka jokin kolmas osapuoli;

- g) 'suoramyyynnillä' tuottajan suorittamaa maidon myyntiä tai siirtoa suoraan kuluttajalle sekä tuottajan suorittamaa muiden maitotuotteiden myyntiä tai siirtoa. Komissio voi 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja f alakohdassa esitettyä toimituksen määritelmää noudattaen mukauttaa suoramyyntiin määritelmää erityisesti sen varmistamiseksi, että mikään kaupan pidettävä maito- tai maitotuotemäärä ei jää maksujärjestelmän ulkopuolelle;
- h) 'pitämisellä kaupan' maidon toimittamista taikka maidon tai muiden maitotuotteiden suoramyyntiä;
- i) 'kansallisella viitemäärällä' kullekin jäsenvaltiolle liitteessä I vahvistettua viitemäärää;
- j) 'tilakohtaisilla viitemäärillä' tuottajien viitemääriä kunkin kahdentoista kuukauden jakson 1 päivänä huhtikuuta;
- k) 'käytettävissä olevilla viitemäärillä' tuottajien 31 päivänä maaliskuuta käytettävissä olevia viitemääriä sen kahdentoista kuukauden jakson aikana, jolle maksu on laskettu, kaikki kyseisen kahdentoista kuukauden jakson aikana tehdyt, tässä asetuksessa säädetyt siirrot, myynnit, muunnokset ja väliaikaiset uudelleenjaot huomioon ottaen.

2 LUKU

VIITEMÄÄRIEN JAKO

6 artikla

Tilakohtaiset viitemäärät

1. Jäsenvaltioiden on ennen 1 päivää kesäkuuta 2004 vahvistettava tuottajien tilakohtaiset viitemäärät asetuksen (ETY) N:o 3950/92 4 artiklan soveltamiseksi myönnettyjen tilakohtaisten viitemäärien perusteella 1 päivänä huhtikuuta 2003 alkavan kahdentoista kuukauden jakson osalta.
2. Tuottajalla voi olla käytössään yksi tai kaksi tilakohtaista viitemäärää, joista toinen on toimituksia ja toinen suoramyyntiä varten. Ainoastaan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi muuntaa tuottajan viitemäärien välistä jakoa tuottajan perustellusta pyynnöstä.
3. Jos tuottajalla on kaksi viitemäärää, tuottajalle mahdollisesti lankeava maksuosuus lasketaan erikseen kummankin viitemäärän osalta.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

4. Korvauksena suomalaisille SLOM-tuottajille Suomen 1 artiklassa tarkoitettu toimitusten kansallinen viitemäärä voidaan korottaa 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti enintään 200 000 tonnilla. Tämä yhteisön lainsäädännön mukaisesti jaettava varanto on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden kohdalla liittyminen vaikuttaa haitallisesti oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen.

5. Jäljempänä 14 artiklassa tarkoitetun kansallisen varannon täydentämiseksi mahdollisesti tehdyt vähennykset huomioon ottaen tilakohtaisia viitemääriä mukautetaan tarvittaessa kunkin kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson osalta, jotta tilakohtaisten toimitusten viitemäärien summa ja tilakohtaisten suoramyyntien viitemäärien summa ei missään jäsenvaltiossa ylitä 8 artiklan mukaisesti vahvistettua vastaavaa kansallista viitemäärää.

7 artikla

Kansallisessa varannossa olevien määrien jako

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joiden mukaisesti 14 artiklassa säädettyssä kansallisessa varannossa olevat määrät voidaan jakaa tuottajille joko kokonaisuudessaan tai osittain komissiolle ilmoitettujen puolueettomien perusteiden perusteella.

3 LUKU

MAKSUN LASKEMINEN

8 artikla

Viitemäärien hallinnointi

1. Komissio mukauttaa 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen kansallisten viitemäärien jakoa toimitusten ja suoramyyntien välillä kunkin jäsenvaltion ja kunkin kauden osalta ennen kyseisen kauden loppua ottaen huomioon tuottajien esittämät pyynnöt tilakohtaisten toimitusten ja suoramyyntien viitemäärien keskinäisestä muuntamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain ennen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vahvistettavia päivämääriä ja mainitun menettelyn mukaisesti vahvistettavia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen tiedot, joita tarvitaan:

- a) 1 kohdassa tarkoitettuun mukautukseen;
- b) kunkin jäsenvaltion suorittaman maksun laskemiseen.

9 artikla

Rasvapitoisuus

1. Kullekin tuottajalle, jolla on tilakohtainen toimitusten viitemäärä, osoitetaan tätä määrää varten viiterasvapitoisuus.

2. Tuottajille 31 päivänä maaliskuuta 2004 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen viitemäärien osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rasvapitoisuus vastaa kyseisen määrän viiterasvapitoisuutta mainittuna päivänä.

3. Tätä rasvapitoisuutta muutetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vahvistettavia sääntöjä noudattaen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muunnosten yhteydessä ja viitemääriä hankittaessa tai siirrettäessä tai väliaikaisten siirtojen yhteydessä.

4. Uusien tuottajien osalta, joilla on kansallisesta varannosta peräisin oleva tilakohtainen kaikkien toimitusten viitemäärä, rasvapitoisuus määritellään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti hyväksyttäviä sääntöjä noudattaen.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tilakohtaista viiterasvapitoisuutta mukautetaan tarvittaessa tämän asetuksen tullessa voimaan ja sen jälkeen aina tarvittaessa kahdentoista kuukauden jakson alussa, jotta jäsenvaltion tilakohtaisten viiterasvapitoisuuksien painotettu keskiarvo ei ylitä yli 0,1 grammalla kiloa kohden liitteessä II vahvistettua viiterasvapitoisuutta.

10 artikla

Toimituksista perittävä maksu

1. Maksun lopullista tilittämistä varten kunkin tuottajan toimitettavia määriä lisätään tai vähennetään kertoimia käyttäen ja 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetuina ehdoin todellisen rasvapitoisuuden ja viiterasvapitoisuuden mahdollisen eron huomioon ottamiseksi.

2. Jos 1 kohdan mukaisesti oikaistujen toimitusten summa on kansallisella tasolla pienempi kuin tosiasialliset toimitukset, maksu lasketaan tosiasiallisten toimitusten perusteella. Tässä tapauksessa kutakin alaspäin tehtävää oikaisua vähennetään suhteellisesti siten, että oikaistujen toimitusten summa vastaa tosiasiallisia toimituksia.

Jos 1 kohdan mukaisesti oikaistujen toimitusten summa on suurempi kuin tosiasialliset toimitukset, maksu lasketaan oikaistujen toimitusten perusteella.

3. Kunkin tuottajan maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä mahdollisen uudelleenjakamisen jälkeen joko suhteessa kunkin tuottajan tilakohtaisiin viitemääriin tai jäsenval-

tioiden vahvistamin puolueettomin perustein toimituksiin varatun kansallisen viitemäärän käyttämättömistä osasta:

- a) joko jäsenvaltiokohtaisesti sen määrän perusteella, kuinka paljon kunkin tuottajan viitemäärä on ylittynyt,
- b) tai ensin ostajakohtaisesti ja tämän jälkeen tarvittaessa jäsenvaltiokohtaisesti.

11 artikla

Ostajien rooli

1. Ostajat vastaavat maksuosuuden perimisestä asianomaisilta tuottajilta ja maksavat maksosuudet jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ennen 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettua määräaika ja siinä vahvistettua menettelyä noudattaen maksuosuusmäärän, jonka ostaja vähentää ylityksen aiheuttaneille tuottajille maksetusta maidon hinnasta tai jonka ostaja perii muulla asianmukaisella tavalla.

2. Jos yksi ostaja korvaa yhden tai useamman ostajan joko kokonaan tai osittain, kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson loppuajan osalta otetaan huomioon tuottajien käytävissä olevat viitemäärät sen jälkeen, kun niistä on vähennetty jo toimitetut määrät ja niiden rasvapitoisuus on otettu huomioon. Näitä säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun tuottaja siirtyy yhdeltä ostajalta toiselle.

3. Jos tuottajan toimittamat määrät ylittävät viitekauden aikana kyseisen tuottajan viitemäärän, jäsenvaltio voi päättää, että ostaja vähentää osa maidon hinnasta kaikkien sellaisten kyseisen tuottajan toimitusten osalta, jotka ylittävät tuottajan viitemäärän, tuottajan maksuosuuteen kohdistuvana ennakkona jäsenvaltion määrittämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltio voi antaa erityissäännöksiä, jotka mahdollistavat sen, että ostajat voivat vähentää ennakon, jos tuottajat toimittavat useille ostajille.

12 artikla

Suoramyyntistä perittävä maksu

1. Kun kyseessä on suoramyynti, kunkin tuottajan maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sopivalla alueellisella tai kansallisella tasolla sen jälkeen kun suoramyyntiin varatun kansallisen viitemäärän käyttämätön osa on jaettu uudelleen tai jätetty jakamatta.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava myydyin tai luovutetun tai myytyjen tai luovutettujen maitotuotteiden valmistamiseen käytetyn maidon kokonaismäärästä maksettavan tuottajien maksuosuuden laskuperusta 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistettuja perusteita käyttäen.

3. Maidon rasvapitoisuuden tarkistamisia ei oteta huomioon maksun lopullisen tilityksen tekemisessä.

4. Jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle suoritettavaa maksua koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja maksun maksupäivä vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti.

4 LUKU

MAKSUN HALLINNOINTI

13 artikla

Liikaa maksetut tai maksamattomat määrät

1. Jos maksu on suoritettava ja tuottajilta peritty maksuosuus on suurempi kuin kyseinen maksu toimitusten ja suoramyyntien osalta, jäsenvaltio voi:

- a) käyttää ylijäämän kokonaan tai osittain 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseen ja/tai
- b) jakaa sen kokonaan tai osittain tuottajille, jotka kuuluvat sellaisiin etuoikeutettuihin luokkiin, jotka jäsenvaltio on ottanut käyttöön 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavien puolueettomien perusteiden ja määräaikojen mukaisesti, tai sellaisille tuottajille, jotka ovat joutuneet poikkeukselliseen tilanteeseen tähän järjestelmään liittymättömän kansallisen säännöksen vuoksi.

2. Jos maksua ei tarvitse suorittaa, ostajien tai jäsenvaltion mahdollisesti perimät ennakat palautetaan viimeistään seuraavan kahdentoista kuukauden jakson lopussa.

3. Jos ostaja ei ole noudattanut velvoitetta periä tuottajien maksuosuus 11 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio voi periä maksamattomat määrät suoraan tuottajalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta seuraamuksia, joita se voi soveltaa sääntöjä rikkooneeseen ostajaan.

4. Jos tuottaja tai ostaja ei noudata maksupäivää, tapauksen mukaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavat viivästyskorot on maksettava jäsenvaltiolle.

14 artikla

Kansalliset varannot

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava kansallinen varanto liitteessä I vahvistetuille määrille ennen kaikkea 7 artiklassa säädettyjä jakoja varten. Kansallista varantoa täydennetään tapauskohtaisesti ottamalla takaisin 15 artiklassa tarkoitetut määrät, vähentämällä 19 artiklassa tarkoitetut siirrot tai kaikista tilakohtaisista viitemääristä tehtävillä tasavähennyksillä. Kyseiset määrät säilyttävät alkuperäisen käyttötarkoituksensa, joka on "toimitukset" tai "suoramyynti".

2. Mahdolliset jäsenvaltiolle myönnettyt lisäviitemäärät sisällytetään välittömästi kansalliseen varantoon ja jaetaan toimitusten ja suoramyynnin kesken ennakoitavissa olevien tarpeiden mukaisesti.

3. Kansallisessa varannossa olevilla määrillä ei ole viiterasvapitoisuutta.

15 artikla

Toiminnan harjoittamatta jättäminen

1. Kun tilakohtaisia viitemääriä hallussaan pitävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei enää täytä kahdentoista kuukauden jakson aikana 5 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, nämä määrät on siirrettävä kansalliseen varantoon viimeistään seuraavan kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta, paitsi jos henkilö ryhtyy uudelleen 5 artiklan c alakohdan mukaiseksi tuottajaksi ennen edellä mainittua määräpäivää.

Jos tällainen henkilö ryhtyy uudelleen tuottajaksi viimeistään määrien poistamista seuraavan toisen kahdentoista kuukauden jakson lopussa, hänelle palautetaan häneltä otettu tilakohtainen viitemäärä kokonaan tai osittain viimeistään hakupäivää seuraavana 1 päivänä huhtikuuta.

2. Jos tuottajat eivät pidä maitoa tai muita maitotuotteita kaupan vähintään 70:ää prosenttia tilakohtaisesta viitemäärästä yhden kahdentoista kuukauden jakson aikana, jäsenvaltiot voivat päättää, onko syytä siirtää käyttämätön viitemäärä tai osa siitä kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

Jäsenvaltiot vahvistavat edellytykset, joilla viitemäärä jaetaan uudelleen kyseisille tuottajille siinä tapauksessa, että he ryhtyvät uudelleen pitämään maitoa kaupan.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseessä on ylivoimainen este ja jos kyseisten tuottajien tuotantokyvyn väliaikaiseen muutokseen on toimivaltaisen viranomaisen toteama perusteltu syy.

16 artikla

Väliaikaiset siirrot

1. Jäsenvaltioiden on kunkin kahdentoista kuukauden jakson loppuun mennessä sallittava, että kyseessä olevan ajanjakson aikana tuottajat siirtävät väliaikaisesti osan niistä tilakohtaisista viitemääristä, jotka ovat niiden käytössä mutta joita ne eivät aio käyttää.

Jäsenvaltiot voivat säännellä siirtotoimia tuottajaluokkien tai maidontuotantorakenteiden perusteella, rajoittaa ne koskemaan ainoastaan ostajia tai rajoittaa ne alueiden sisäisiksi, sallia 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kaikkien viitemäärien siirtämisen sekä määrittää, missä määrin siirtäjä voi uusia siirtotoimet.

2. Kukin jäsenvaltio voi päättää olla panematta 1 kohtaa täytäntöön toisen tai molempien seuraavien tekijöiden perusteella:

- a) tarve helpottaa rakenteellista kehitystä ja rakenteellisia mukautuksia,
- b) pakottava hallinnollinen tarve.

17 artikla

Viitemäärien siirrot maa-alueiden mukana

1. Tilakohtaiset viitemäärät siirtyvät tilan mukana sen haltuunsa ottavalle tuottajalle, kun tila myydään, vuokrataan tai se siirtyy perintönä, ennakkoperintönä tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka jäsenvaltio määrittää ottaen huomioon maidontuotantoon käytettävän pinta-alan tai muut puolueettomat perusteet ja soveltuvin osin osapuolten välisen sopimuksen. Se osa viitemäärästä, jota tarvittaessa ei siirretä tilan mukana, lisätään kansalliseen varantoon.

2. Jos viitemäärät on siirretty tai siirretään 1 kohdan mukaisesti maanvuokrauksella tai oikeudellisia vaikutuksia sisältävällä tavalla, jäsenvaltioiden on päätettävä objektiivisin perustein ja jotta viitemäärät jaetaan yksinomaan tuottajille, että viitemäärää ei siirretä tilan mukana.

3. Kun maa-alue siirretään julkisille viranomaisille ja/tai kun julkinen etu niin vaatii tai kun siirto tapahtuu muista kuin maatalouteen perustuvista syistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavat toimenpiteet toteutetaan osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi ja ennen kaikkea maa-alueesta luopuvien tuottajien maidontuotannon jatkamisen mahdollistamiseksi niiden niin halutessa.

4. Jos maanvuokraussopimus päättyy ilman, että sen jatkaminen on mahdollista vastaavilla edellytyksillä, tai tilanteissa, joilla on vastaavanlaisia oikeudellisia vaikutuksia, ja jos osapuolet eivät pääse keskenään sopimukseen, kyseiset tilakohtaiset viitemäärät siirretään osittain tai kokonaan määrät haltuunsa ottavalle tuottajalle sellaisia yksityiskohtaisia säännöksiä noudattaen, jotka jäsenvaltio on antanut tai jotka se antaa osapuolten oikeutetut edut huomioon ottaen.

18 artikla

Erityiset siirtotoimenpiteet

1. Jotta maidontuotannon rakenneuudistus voitaisiin toteuttaa moitteettomasti tai jotta ympäristöä voitaisiin parantaa, jäsenvaltiot voivat sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka ne antavat ottaen huomioon osapuolten oikeutetut edut,

- a) myöntää tuottajille, jotka sitoutuvat lopettamaan pysyvästi maidontuotantonsa kokonaan tai osittain, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä maksettavan korvauksen ja siirtää näin vapautuneet tilakohtaiset viitemäärät kansalliseen varantoon;
- b) määrittää puolueettomin perustein edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen tai sen nimeämä toimielin voi myöntää tuottajille maksua vastaan 12 kuukauden jakson alussa tilakohtaiset viitemäärät, jotka ovat vapautuneet lopullisesti muilta tuottajilta edellisen 12 kuukauden jakson päättyessä edellä mainitun maksun suuruista, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä suoritettua korvausta vastaan,
- c) keskittää ja valvoa ilman maa-alueita tapahtuvia viitemäärien siirtoja,
- d) säätää, että jos maa-alueesta luopuva tuottaja haluaa jatkaa maidontuotantoa, tuottajalle annetaan käyttöön kyseessä oleva tilakohtainen viitemäärä silloin, kun maa-alue on siirretty ympäristön parantamiseksi,
- e) määrittää puolueettomin perustein alueet ja keräilyvyöhykkeet, joilla sallitaan viitemäärien lopulliset siirrot ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä, maidontuotannon rakenteen parantamiseksi,
- f) sallia tuottajan toimivaltaiselle viranomaiselle tai sen nimitämälle toimielimelle kohdistamasta pyynnöstä viitemäärien lopullisen siirron ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä ja päinvastoin maidontuotannon rakenteen parantamiseksi tilalla tai tuotannon laajaperäistämisen edistämiseksi.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, voidaan panna täytäntöön kansallisella tasolla, sopivalla alueellisella tasolla tai erityisillä keräilyvyöhykkeillä.

19 artikla

Viitemäärien siirroista tehtävä vähennys

1. Jäsenvaltiot voivat 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen siirtojen yhteydessä vähentää objektiivisin perustein osan tilakohtaisesta viitemäärästä kansalliseen varantoon.

2. Jos viitemäärä on siirretty tai siirretään 17 ja 18 artiklan mukaisesti sitä vastaavan maa-alueen mukana tai ilman maa-alueita maanvuokrauksella tai oikeudellisilta vaikutuksiltaan vastaavalla tavalla, jäsenvaltioiden on päätettävä objektiivisin perustein, ja jotta viitemäärät jaetaan yksinomaan tuottajille, palautuuko siirretty viitemäärä kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon, ja millä ehdoilla se tapahtuu.

20 artikla

Tuet viitemäärien hankkimiseen

Mikään julkinen viranomainen ei saa myöntää kiintiöiden hankintaan suoraan liittyvää rahoitustukea viitemäärien myyntiin, siirtoon tai jakoon tämän asetuksen mukaisesti.

21 artikla

Hyväksyntä

Ostajan asema edellyttää jäsenvaltion 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja perusteita noudattaen myöntämää ennakkohyväksyntää.

Ehdot, jotka tuottajien on täytettävä suoramyynnin yhteydessä, ja tiedot, jotka heidän on tällöin toimitettava, vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Maksun käyttö

Maksua pidetään maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseen tarkoitettuihin tukitoimiin kuuluvana, ja se käytetään maitoalan menojen rahoittamiseen.

23 artikla

Hallintokomitea

1. Komissiota avustaa maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾ artiklalla 41 perustettu maidon ja maitotuotteiden hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Soveltamissäännöt

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3950/92 1 päivästä huhtikuuta 2004.

Viittauksia kumottuun asetuksen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Jos siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen tässä asetuksessa järjestelmään säädettyjen muutosten täytäntöönpanemisen helpottamiseksi, ne annetaan 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2004 lukuun ottamatta 6 ja 24 artiklaa, joita sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANN

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

LIITE I

VIITEMÄÄRÄT

a) Jakso 2004/05

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 310 431,000
Tanska	4 455 348,000
Saksa	27 864 816,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 235 798,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Alankomaat	11 074 692,000
Itävalta	2 749 401,000
Portugali	1 870 461,000
Suomi	2 407 003,324
Ruotsi	3 303 000,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 609 747,000

c) Jakso 2006/07

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 326 983,000
Tanska	4 477 624,000
Saksa	28 004 140,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 356 977,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	270 394,000
Alankomaat	11 130 066,000
Itävalta	2 763 148,000
Portugali	1 929 824,000
Suomi	2 419 025,324
Ruotsi	3 319 515,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 682 697,000

b) Jakso 2005/06

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 310 431,000
Tanska	4 455 348,000
Saksa	27 864 816,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 235 798,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Alankomaat	11 074 692,000
Itävalta	2 749 401,000
Portugali (*)	1 920 461,000
Suomi	2 407 003,324
Ruotsi	3 303 000,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 609 747,000

(*) Yksinomaan Açoresin tuottajille myönnettävä 50 000 tonnin erityiskorotus.

d) Jakso 2007/08

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 343 535,000
Tanska	4 499 900,000
Saksa	28 143 464,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 478 156,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	271 739,000
Alankomaat	11 185 440,000
Itävalta	2 776 895,000
Portugali	1 939 187,000
Suomi	2 431 047,324
Ruotsi	3 336 030,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 755 647,000

e) Jaksot 2008/09—2014/15

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 360 087,000
Tanska	4 522 176,000
Saksa	28 282 788,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 599 335,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	273 084,000
Alankomaat	11 240 814,000
Itävalta	2 790 642,000
Portugali	1 948 550,000
Suomi	2 443 069,324
Ruotsi	3 352 545,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 828 597,000

LIITE II

VIITERASVAPITOISUUS

Jäsenvaltio	Viiterasvapitoisuus (g/kg)
Belgia	36,91
Tanska	43,68
Saksa	40,11
Kreikka	36,10
Espanja	36,37
Ranska	39,48
Irlanti	35,81
Italia	36,88
Luxemburg	39,17
Alankomaat	42,36
Itävalta	40,30
Portugali	37,30
Suomi	43,40
Ruotsi	43,40
Yhdistynyt kuningaskunta	39,70

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä asetus	Asetus (ETY) N:o 3950/92
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 alakohta
2 kohta	—
3 kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artikla	1 artiklan 2 alakohta
3 artikla	—
4 artikla	2 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
5 artikla	9 artikla
6 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	—
4 kohta	3 artiklan 2 kohta
5 kohta	4 artiklan 2 kohta
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artiklan 1 ja 2 kohta	—
3 kohta	2 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
11 artiklan 1 kohta	2 artiklan 2 kohdan 1 alakohta
2 kohta	2 artiklan 2 kohdan 2 alakohta
3 kohta	2 artiklan 2 kohdan 3 alakohta
12 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 ja 3 kohta	—
4 kohta	2 artiklan 3 kohta
13 artiklan 1 kohta	2 artiklan 4 kohta
2, 3 ja 4 kohta	—
14 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 alakohta
2 ja 3 kohta	—
15 artikla	5 artiklan 2 ja 3 alakohta
16 artikla	6 artikla
17 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
2 kohta	8 a artiklan b alakohta
3 ja 4 kohta	7 artiklan 1 kohdan 3 alakohta ja 3 kohta
18 artikla	8 artikla
19 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
2 kohta	8 a artiklan a alakohta

Tämä asetus	Asetus (ETY) N:o 3950/92
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	10 artikla
23 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 alakohta
2 ja 3 kohta	—
24 artikla	11 artiklan 1 alakohta
25 artikla	12 artikla
Liite I	Liite
Liite II	—
Liite III	—